

**BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE YASASI NE GETİRDİ NE GÖTÜRDÜ?
ÇALIŞTAY SONUÇ BİLDİRİSİ
21 KASIM 2015 ANTALYA**

Çalıştay'da tartışmaya açılan konular bağlamında aşağıdaki görüşlerin kamuoyuna açıklanmasına karar verilmiştir.

1. Planlama Sorunsalı Açısından;

1.1. Büyükşehir belediyelerine ilişkin önceki yasal düzenlemelerde var olan sorunlar daha fazla büyümüştür. Büyükşehir sınırlarının genişlemesi, fiili olarak büyükşehir belediyelerinin yetkilerinin daha da artması anlamına gelmektedir. Yerel düzeydeki merkezîyetçilik ile devir tasfiye komisyonlarının mülk devirleri, merkezi kurumların planlama yetkilerinin genişlemesi, re'sen imar planlarının kapsayıcılığını ve büyükşehir etkisini arttırmıştır. Ayrıca, planlama ölçeği dili ve sistematığının belirsizliği, il düzeyinde yeni bir planlama sistemine geçilmiş olması, çatışmaları doğuran devir– tasfiye süreci, mülk devirleri sonrasında kamusal alanların azalması riski, planlamada halkın katılım ve temsil yetersizliği, merkezi yönetim kuruluşları ile büyükşehir belediyeleri arasındaki planlama yetkilerinin paylaşımı gibi sayısız başka belirsizlikler ve sorunlar ortaya çıkmaktadır. Açıkça, 3194 sayılı İmar Kanunu, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu, kanun hükmünde kararname ve mer'î mevzuat ile çizilen planlama çerçevesi 6360 sayılı Yasa'ya uymamaktadır. Oysaki planlama yetkileri geleceğimizle, ölçek ve planlama meselesi yaşam döngüsü ile ilgilidir ve hukuki olarak beklenmedik etkiler yaratacaktır.

2. Büyükşehir Belediyeleri ve İlçe Belediyeleri İlişkileri Açısından;

2.1. Büyükşehir belediyesi ve ilçe belediyeleri arasında sorunlu bir ilişki söz konudur. Ölçeğin büyümesiyle bu yönetsel birimler arasındaki yetki ve görev paylaşımına ilişkin mevcut yasal düzen büyükşehir belediyelerinin daha fazla güçlenmesine sebebiyet vermiştir. Hizmetlerin etkin ve verimli sunulması, gelir kaynakların dağılımı, katılım ve temsilin sağlanması konularında büyük sorunlar yaşanmaktadır. Uygulamada, büyükşehir belediyeleri, eşgüdüm ve yönlendirme, yatırım ve hizmet sunmaya ilişkin hizmetlerin hepsini birden yerine getirmekte, yatay ve dikey işlevlerin hepsine sahip çıkmakta ve ilçe belediyeleri üzerinde güçlü bir denetim yetkisine sahip bulunmaktadır. Büyükşehir belediyeleri küçük bir devlet görünümü almakta, ilçe belediyeleri işlevselliğini yitirmektedir. Belirgin ve kuvvetli bir şekilde merkezileşme yaşanmaktadır. Yerelden bölgeleşme ve oradan da merkezileşmeye doğru bir kayış vardır. Büyükşehir belediyeleri bir tür bölgeler haline gelmiştir. Avrupa Birliği tarafından büyükşehir belediyeleri bölge yönetimleri olarak tanınmaktadır. Büyükşehir belediyesi-ilçe belediyesi ilişkilerinin gözden geçirilmesi gerekmektedir. Kentsel alanla yani merkezle bütünleşmiş ilçe belediyeleri ile merkezle bütünleşmemiş ilçe belediyelerinin konumu farklı açılardan ele alınmalıdır.

2.2. 'Bütünşehir' terimi, 6360 sayılı Yasa'nın öngördüğü il sınırı-büyükşehir belediyesi sınır çakışmasına bağlı olarak büyükşehir belediyelerin büyümesini, buna bağlı olarak mesafece uzak olan küçük beldelerin ve köylerin kapatılmasını değil, merkezde bulunan büyük bir belediyenin çevresine doğru genişlemesi üzerine çevresindeki küçük yerel yönetim birimlerini bünyesine katmayı anlatmaktadır. Hem siyasal iktidar sahiplerince hem muhalif kesimlerce yapılan ve genel kabul görmüş 'bütünşehir' adlandırması doğru değildir. Büyükşehir belediyesi sınırlarının il mülki idare sınırlarıyla çakıştırılmasıyla ortaya çıkan yeni büyükşehir belediyesi yönetim modeli, 'bütünşehir' olarak adlandırılmaktadır. 'Bütünşehir' (*unicity*) adlandırması ilk olarak 12 Eylül darbesi sonrası sıkıyönetim

döneminde, büyük kentlere ilişkin ayrı bir düzenleme yapılmadan önce (1984 tarihli 3030 sayılı Yasa), anakentlerin çevresindeki küçük belediyelerin aydınlatma, su, kanalizasyon, imar ve ulaştırma gibi hizmetleri yeterli düzeyde halka götürmemesi sebebiyle ve anakentlere yönelik kontrol/iç güvenlik hassasiyeti dolayısıyla bünyesine katmak için yapılan iki düzenleme (34 Numaralı Karar ve 2561 sayılı Yasa) doğrultusunda kullanılmıştır. Bu düzenlemeler sonrası anakentlerin ve orta büyüklükteki kentlerin çevresindeki birçok belediye ve köy tüzel kişiliği kaldırılarak büyük belediyeye bağlanmıştır. Bu tarz bir çevresine genişleme uygulaması 2000'li yıllarda Denizli Belediyesi bağlamında kendini göstermiştir. 6360 sayılı Yasa uygulamasının böyle bir "bütün"lükle ilgisi bulunmamaktadır.

2.3. 6360 sayılı Yasa'yla büyükşehir belediyesi sayısı 30'a çıkarılmış, büyükşehirlerde il özel idareleri kaldırılmış, yeni ilçeler kurulmuş, köyler ve beldeler mahalleye dönüştürülmüş, mülki sınırlar ile belediye sınırları örtüştürülmüş, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları kurulmuştur. Büyükşehir ilçe belediyelerinin paylarının % 40'ı büyükşehir belediyesine devredilmiş, büyükşehir belediye sınırları içindeki genel bütçe vergi gelirleri tahsilatı toplamından büyükşehir belediyesine ayrılan pay % 5'ten 6'ya çıkarılmıştır. Bu tür düzenlemeler yapılsa bile belediyelerin, arttırılan hizmet yükü ve genişleyen alana paralel olarak gelirleri arttırılmamakta ve bundan dolayı mali sorunlar yaşanmaktadır. Bankalara borçlar artmakta; yap işlet devret gibi imtiyaz sözleşmelerinden kaynaklı olanlar görünmemektedir. Ayrıca belediyelerin ve özellikle de büyükşehir belediyelerinin ihale usulünü gün geçtikçe daha yoğun bir şekilde kullandıkları, kurduğu şirket sayısının giderek arttığı rahatlıkla söylenebilir. Bu haliyle büyükşehir belediyeleri neoliberal toplumsal yapının taşıyıcısı sıfatını yüklenmişler ve hem iktisadi hem de yönetsel olarak yerel düzeyde öne çıkmışlardır.

2.4. Kapatılan il özel idaresi, belde belediyesi ve köylerin taşınır, taşınmaz mal, alacak ve borçlar ile personelinin ilgili büyükşehir ve ilçe belediyesine, merkezi yönetim birimlerine ve Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlıklara devri için 30 ilde devir, tasfiye ve paylaşırma komisyonları kurulmuştur. Bir vali yardımcısının başkanlığında toplanan bu komisyonlara ilgili belediye başkanları ve başkanlar ile valinin uygun göreceği kurum ve kuruluşlarının temsilcileri katılmıştır. Her ilin kendi düzenine göre işleyen bu komisyon süreci birçok ilde sancılı bir biçimde geçmiştir. Özellikle muhalif siyasi partilerin kazandığı belediyelere ilişkin devir sürecinde çatışmalar yaşanmış ve birçok husus yargıya intikal etmiştir.

3. Değişen Yönetim Biçimi ve Kırsal Alan

3.1. Köy nüfusunun toplam nüfus içindeki oranı 2012 yılında % 22,7 iken 6360 sayılı Yasa sonrası 2014 yılında % 8,2'ye düşmüştür. Kent nüfusu (il ve ilçe merkezleri) da sırasıyla % 77,3'ten % 91,8'e çıkmıştır.

3.2. Köylerin % 47,2'si, belediyelerin % 54'ü yerel yönetim sisteminden çıkarılmıştır. İdari coğrafyada bir ölçek değişimi ve yerel yönetim sistemine yeni bir yapı getirilmekte; kırsal alanın tarihsel, hukuksal, yönetsel karakteri değiştirilmekte; köy muhtarlığı kamu tüzel kişiliğine, kendi bütçesine ve personeline sahip bir birim olmayan kentsel yönetim biçimi mahalle muhtarlığına dönüştürülmektedir. Kent hayatında olmanın yükümlülükleri, köy halkına vergi ve hizmetin faturalandırması şeklinde yeni mükellefiyetler getirmektedir. Kırsal ve kentsel alan ayrımı gözetilmediğinden, tarımsal arazilerin tarım dışı kullanımı hızlanmakta, mülksüzleşme, temsiliyet ve hak kayıpları ortaya çıkmaktadır. Kentli gömleği zorla giydirilen köylü ve çiftçi, hukuki, idari ve mali kayıpları sonucunda kırsal yaşantısını sürdürmede zorluk çekmektedir. Tüzel kişiliği kaldırılarak hukuk düzleminde, idari ve mali açıdan yok hükmüne düşürülen orman köylerine, köy tüzel kişisiyken tanınan yasal yetkilerin devam ededeğini söylemenin hukuken geçerliliği, yaptırımı ve güvenilirliği yoktur. Fiziksel koşullar itibariyle mahalle tipi yönetimle, 16.545 köy ve bağlısını yönetmek mümkün görünmemektedir.

3.3. İş gücü bakımından yerel yönetimlerde sözleşmeli çalışanların kadrolu personel olarak istihdam edilmesi sürekli biçimde seçim vaadi olarak kullanılmaktadır. Sözleşmeli statüde bulunan ve buna ek olarak kadrolu personel olarak istihdam edilen personelin oranı taşeron ve güvencesiz biçimde çalıştırılan işçilerin sadece 5'te 1'i kadardır. Yani önemli oranda hizmetler piyasalaştırılmakta ve hali hazırda taşeron sistemi ile yürütülmektedir.

3.4. Ağalık rejimine karşı köy halkının tamamını demokratik biçimde kavrayan ve ortak karar mekanizması geliştiren Köy Kanunu tasfiye edilmekte; köyler, merkezi yönetimin hiyerarşik güdümündeki mahallelere dönüştürülmektedir.

3.5. Ülkemizin en önemli sorunlarından biri hukuk devleti ilkesinin zedelenmesidir. Hukuka aykırılıklara karşı çıkılamaması, sorunun olağan hale gelmesi, hukuka uygunluğun tartışılmıyor olması en önemli sorunumuzdur. 1982 Anayasası'nda il, belediye ve köy olmak üzere üç tür yerel yönetim söz konusudur. Ama 6360 sayılı Yasa ile büyükşehir belediyesi sınırları içinde il özel idareleri ve köy yerel yönetim birimleri ortadan kaldırıldığı için Anayasaya aykırı bir durum söz konusudur.

3.6. İl özel idareleri ve kaymakamlıklar uhdesinde olan köylere hizmet götürme birlikleri bu yasa kapsamında kapatılmıştır. Bu birimler her ne kadar siyasal iktidarın yönlendirmesiyle hizmetler üretse de yine de yerleşik bir biçimde kırsal alana hizmet götüren birimlerdi. Özel idarelerinin kaldırılmasıyla, belediye sınırları dışında yıllardır sunulan kırsal hizmetler (su, kanalizasyon, katı atık, orman köylerinin desteklenmesi vb.) ile belediye sınırları içinde ve dışında verilen hizmetlerin (tarım, toprağın korunması, bayındırlık ve iskan, merkezi yönetim tarafından yaptırılan yapım, bakım, onarım, teçhizat alımı işleri, enerji nakil hattı yapımı vb.) büyükşehir belediyeleri tarafından yerinde ve zamanında ihtiyaçları giderecek biçimde nasıl sunulacağı merak konusudur. Özel idareler, birçok taşra yönetimi ve yerel yönetim biriminin yapmakla yükümlü olduğu görevleri bütçelerine ödenek aktararak fiilen üstlenmekteydi (Örnek, ihale yapma, personel, araç-gereç ve kaynak aktarma vb.). Bunların da ötesinde özel idareler, belediyelere nazaran oy odaklı olmaktan çok belli ölçüde hizmet odaklı idarelerdi. Bu anlayış farkı, hizmet kalitesi ve vatandaş memnuniyeti bakımından sorunlar yaratabilecektir. Bunun yanı sıra bir ilçe sınırlarında yer alan köylere dönük yatırımların yapılmasını ve gerekli her türlü ihtiyacın karşılanmasını sağlamak amacıyla kurulmuş olan köylere hizmet götürme birliklerinin kaldırılması da merkezi yönetim aracılığıyla köylere hizmet sunma yönteminin terki anlamına gelmektedir. İl özel idarelerinin kaldırılmasıyla bu birliklere il özel idaresinden pay aktarılması usulüne de son verilmiştir.

3.7. İl özel idarelerinin, köylere hizmet götürme birliklerinin kapatılması, 2B arazilerinin satışına ilişkin beklentinin yüksek olması, tarım alanları ve meraların amaç dışı kullanımının artması gibi nedenlerle köylerin kamu tüzel kişiliğini kaybederek mahalleye dönüştürülmesi sürecinin toplumsal, yönetsel ve ekolojik açıdan olumlu sonuçlar doğurmasını beklemek güçtür. Ormanlar ve tarım alanları üzerinden maddi güç ve siyasi güç kazanma söz konusudur. Antalya Tarım İl Müdürlüğü verilerine göre, 2013 yılında tarım alanlarının % 10,17'si konut, % 71,83'ü turizm sektörü tarafından kullanılmıştır ve toplam 289,253 hektar alan tarım dışına çıkarılmıştır.

3.8. Antalya özelinde birçok sorun yaşanmaktadır. Konyaaltı ilçesinde olan bir hizmet ağı büyükşehir belediyesine devredilebilmektedir. Bunun yanı sıra il özel idaresi yatırımlarının devam ettirilmemesi (örneğin Tünektepe); norm kadro cetvelinde bir adet olan daire başkanlığının hukuk dışı biçimde 3'e çıkarılması; büyükşehirin Muratpaşa İlçe Belediyesinden yetki devri istemesiyle seçilmiş bir organın yetkisinin elinden alınması, yargıya başvurulduğu halde sonuç alınamaması; büyükşehirin bütün yetkileri kendinde toplamak istemesi; kentsel dönüşüm, ulaşım, planlama, barınma sorunları ve demokrasi açığı gözlenen sorunlardır.

4. Kamu Yararı Açısından;

4.1. Kamu yararı kavramı, devleti, devlet yapan, ona meşruluğunu sağlayan ve kamu hizmetinin özünü oluşturan bir kavramdır. Hizmet koşulları çerçevesinde hukuki düzenlemelerde net bir şekilde tanımlanmamakta, "kamusallık" açısından dayanak olma niteliğini yitirmektedir. Yerel demokrasiye ve yerel özerklik ilkelerine karşıt bir biçimde yerel halka sorulmadan, referanduma gidilmeden çok sayıda belediye ve köy kapatılmış, büyükşehir belediyelerinin yetkileri ve alanları genişletilmiş, 'yerinden yönetim' ve 'hizmetlerde halka yakınlık' ilkeleriyle bağdaşmayan durumlar ortaya çıkmıştır.

4.2. Yerel yönetimlerdeki ihaleci düzen, kamu hizmeti anlayışının altını oymaktadır. Belediyelerin yalnızca rant, ihale ve şirketleşme üzerinden tanımlanan birimler haline gelmesi düşündürücüdür ve bu yaygın durumun "kamusal" bir bilinçle sorgulanması gerekmektedir.

4.3. Kamu hizmetlerindeki dönüşüm, Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS) ve Avrupa Birliği ile doğrudan bağlantılıdır. Hizmet ve finansman açığı kavramları ortaya çıkmıştır. Hizmet açığı ciddi bir finansman açığının borç yoluyla kapatılmasının gerekçesi olmaktadır. Türkiye genelinde durum, hizmetler doğru planlanmadığı için borçlanmanın boşa gitmesi ve beklenen sonuçların elde edilememesidir. Bütçe kontrolü kalmamıştır, kalemler görülmemektedir.

4.4. Ülkemizde önce fiili durum yaratılmakta, sonra yasal ve anayasal kılıf oluşturulmaktadır. Merkezi yönetim ile yerel yönetimler arasında ve bu kurumların kendi aralarında çatışmalar yaratılmaktadır. Bu çatışma ve parçalanma sonrası ciddi bir konsolidasyon söz konusu olmaktadır. Bilinçsizce ve siyasi pozisyonla ilgili olarak devlet yapısının deforme edilmesi, piyasanın öncelenmesi, gücün ve yetkinin yoğunlaşması, yoğunluk arttıkça da devlet ve toplum arasındaki mesafenin artması, toplumsal ihtiyaçlar yerine ekonomik saiklerle hareket edilmesi topluma temelden zarar vermektedir.

5. Yerel Kamu Hizmetlerinin Sunumu Açısından;

5.1. 6360 sayılı Yasa ile büyükşehir belediye ölçeğinin büyütülmesi bazı yerel hizmetlerin yerine getirilmesinde gözlenen hizmet ve/veya finansman açığını ortadan kaldıracak niteliktedir. Ancak 6360 sayılı Yasa öncesinde farklı yerel hizmetler, farklı kentler ve farklı yerel yönetim birimleri açısından gerekli araştırma, fizibilite çalışmaları ve hazırlıklar yapılmadan, toptan bir düzenleme yapılmıştır. Bu ise her örnekte istenen sonucu vermemiştir.

5.2. Çevre hizmetleri açısından, 2009'da açılan Avrupa Birliği çevre faslı çerçevesinde, AB'nin müktesebatına uyumlaştırmanın sağlanması gereklidir. Ancak bu konuda belediyeler yetersizdir ve ağır müktesebat hükümlerinin icap ettirdiği yatırımların ve buna ilişkin finansmanın yerel yönetimler tarafından yerine getirilmesinin mümkün olmadığı ortadadır. Bunun yanı sıra alt yapı, kanalizasyon, su, arıtma, su havzaları, ağaçlandırma, çöp toplama, katı atık yönetimi ve geri dönüşüm, toprak kirliliği gibi birçok sorun vardır. Merkezi yönetim ve yerel yönetim arasında yetki karmaşası bulunmaktadır. Çevre ile ilgili bu tür sorunların aşılmasında ise özelleştirme ve piyasalaştırma çare olarak görülmektedir. Ayrıca denetim, kontrol ve yaptırım uygulama aşamasında büyük eksiklikler yaşanmaktadır.

5.3. İklim değişikliği çerçevesinde sistematik bir yıkım yaklaşmakta, ancak iklim krizi konuşulmamaktadır. Yerel yönetimlerin bu soruna yönelik olarak yapılanması gerekmektedir.

5.4. Kentleşme ve tarımsal, endüstriyel veya çeşitli insani faaliyetler neticesinde ortaya çıkan toksik atıklar ile kimyasallar gıda, su, hava yoluyla insanlara etki ederek pek çok sağlık sorununa sebebiyet

vermektedir. Yapılan araştırmalar sonucu 249 adet sulara bulaşması muhtemel kimyasal risk unsuru saptanmıştır. Bunların parametrelere eklenmesi gerekmektedir. Bu sorunlar muhtemelen katlanarak büyüyecektir. Örneğin Suriye ve Irak'ta toksik kirlenmeyle birlikte çevresel koşullar yaşamaya uygun olmaktan çıkacaktır.

Su kalitesini belirleme çalışmalarında kafein vb. etken maddelerin dahil edilmesi; kimyasalları tespit etmek üzere alt yapı, laboratuvar, cihaz ve donanım sağlanarak, yıllık izleme programları ve uygulamalarına ivedilikle başlanması bir gerekliliktir. Su kalitesini izleme ve denetleme büyükşehir belediyelerinin temel görevlerinden biridir ve yapmak için mevzuat değişikliği beklenmemelidir.

5.5. Büyükşehirlerde su ve atıksu idarelerinin su ve atıksu hizmet altyapısını oluşturma, yenileme, kayıt altına alma, personel alma, finanse etme, denetleme ve izleme gibi birçok konuda sorun ortaya çıkmıştır. Kırsal alanda susuz yerleşim yerlerine hizmet götürülmesi noktasında sıkıntılar yaşanmaktadır. Susuz yerleşim yerleri sıralamasında Antalya başlardadır. İlçelerde su ve atık su hizmetlerinin sunulmasındaki zorluk özellikle Akseki, Gündoğmuş, Elmalı, Korkuteli, İbradı gibi merkeze uzak, yüksek rakımda yer alan yerleşim yerlerinde görülmektedir. Diğer taraftan kıyıda olmakla birlikte turizmin yaygınlığı nedeniyle dağınıklık gösteren küçük yerleşim alanlarının fazlalığı da hizmetlerin sunumunu zorlaştırmaktadır.

Antalya ilinde su ve atıksu hizmetlerinin büyükşehir belediyesine devredilmesi ile su tarifelerinde artışlar görülmektedir. Örneğin, Alanya (Antalya)'da 2014'te meskenlerde 0-13 m³'e kadar 0,62 TL, 14-20 m³ arası 1,56 TL iken, 6360 sayılı Yasa sonrası önceden meskenlerde uygulanan kademeli su fiyatlandırılmasına son verilmiş ve meskenler için tek 1,50 TL birim fiyatı kabul edilmiştir. 2015 yılı kent merkezinde yer alan ilçelerde % 5 ve diğer ilçelerde yaklaşık % 10'luk artışlarla, su fiyatları yükselmiştir. Su ve atıksu hizmetlerinin finansman açığına çözüm olarak Dünya Bankası kredilerinin kullanımının artması söz konusudur. Büyükşehir belediye sınırlarının genişlemesi ve yeni büyükşehir belediyelerinin kurulması ile kredi alabilmeyi kolaylaştıran ölçek büyümesi de gerçekleşmiştir.

5.6. Yatırımların planlanması, finansmanı ve gerçekleştirilmesi açısından yerel düzeyde ne çıkan bir diğer sorun, büyükşehir belediyesi sınırları içine katılan ilçe belediyeleri, belde belediyeleri ve köyler arasında ayırım yapılmasıdır..

5.7. Yenilenebilir enerji yatırımlarında ve HES'lerde ruhsat alımı artmış, , büyüklüğüne göre imar planlarında değişikliklere gidilmiştir. Sit alanları giderek daha fazla tahrip edilmektedir. Örneğin, Kemer ilçesi içinde bulunan Phaselis antik kentinde 18 dönüm arkeolojik sit alanı içinde olmak üzere, turizm merkezi olarak ruhsat verilmiş, imar planlarında değişiklikler yapılmıştır. Artan taşocakları sayısı nedeniyle, taş ocaklarının ruhsatlandırılmasında, denetiminde halk sağlığı açısından sorunlar yaşanmaktadır. Finike'de sedir ormanlarında hat döşenmesi, yol yapılması gibi durumlar söz konusudur ve köylerin mahalleye dönüştürülmesi nedeniyle daha fazla ruhsat verileceğinde, bunların şehirlere doğru genişletilebileceğinden korku duyulmaktadır.

5.8. Antalya Büyükşehir Belediyesi tarafından Expo 2016, Boğaçay Yat Limanı Projesi gibi çok büyük ölçekli projelere başlanmıştır. Ancak projeler kapsamında raylı sistem, köprülü kavşak, yat limanı ve benzerinin yapımı ile arazi ve arsa spekulasyonunun ve yapılaşmanın artması, mlkszleştirmenin ortaya çıkması, doğal yaşam alanlarının ve kıyıların tahrip olması, tuzlu suyun içeriye girmesiyle tarım alanlarının ve su kaynaklarının tahrip edilmesi, kıyı erozyonunun oluşması gibi birçok sorunun beraberinde geleceği düşünülmektedir. Ekonomik bakış açısının baskın olması toplumsal ve ekolojik sorunların göz ardı edilmesine neden olmaktadır.

5.9. Kamu yararı ve ölçek ekonomisi kavramları, tüm yurttaşların farklılıklarını ve dezavantajlarını ortadan kaldırarak ortaklaşmasının sağlanması bağlamında değerlendirilmektedir. Ölçek ekonomisi, erkekler dünyasına ait kavramlara hizmet ederek erkek ekonomisine dönüşmemelidir. 6360 sayılı Yasa ile belediyelerin yetkilerinin ve gelirlerinin ölçek ekonomisi kapsamında artırılmaya çalışıldığı düşünüldüğünde burada dezavantajlı grup olan kadınların payının ayrıca planlanmadığı görülmektedir. Şehirlerin toplumsal cinsiyet eşitliğine göre yapılandırılması bağlamında sığınma evlerini, konuk evlerini, kreşleri kapsayacak bir biçimde gerekli yasal düzenlemeler mevcuttur. Ancak buradaki asıl sorun, 6360 sayılı Yasa öncesinde ve sonrasında, merkezi yönetim birimlerinin ve belediyelerin sığınak, kreş gibi meseleleri ikincil mesele olarak görmesidir. Nüfusu 100 bini aşan belediyeler kadın sığınakları açmakla yükümlüdürler. Anılan yasa öncesinde bu rakam 50 bindi. Bu değişiklik ve buna ek olarak sığınakların olmaması, var olanların yetersizliği veya uluslararası standartlarda olmaması, uzman personelin çalıştırılmaması; şiddet mağduru kadınların, 12 yaşından büyük erkek çocuklarının sığınağa alınamaması ve çocuk esirgeme kurumuna gönderilmesi nedeniyle kadınların sığınak yerine şiddete maruz kaldıkları evlerine geri dönmek zorunda bırakılması; LGBT bireylerin korunmaması vb. önemli sorunlardır. Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi (İstanbul Sözleşmesi) de dikkate alındığında, yerel yönetimlerin bu sorunları çözecek ivedi önlemleri alması gerekmektedir.